

תת"ע (עכו) 2717-06-22 - ג'מאל סאלח נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 2717-06-22 - ג'מאל סאלח נ' מדינת ישראלשלום עכו

תת"ע (עכו) 2717-06-22

ג'מאל סאלח

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[15.08.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 14.03.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 18.07.2024.

טענות הצדדים

המבקש ביקש כי בית המשפט יורה על ביטול הרשעתו וטענה כי כלל לא קיבל זימון למועד הדיון הקבוע. עוד הוסיף כי הוא מכחיש את המיוחס לו בכתב האישום. יצוין כבר עתה כי המבקש לא פירט את כפירתו.

המבקש טען לקיומן של זיופים וטען כי החתימות על גבי אישור המסירה אינן שלו וניתן ללמוד אודות הזיוף מעצם השוני בין החתימות.

המשיבה ביקשה מנגד לדחות את הבקשה וטענה כי המבקש זומן כדיון, ומשלא התייצב אין לו אלא להלין על עצמו, כן הוסיפה המבקשת לענין עיוות הדין כי לא נגרם פגם היורד לשורש העניין.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף

130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)(להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. המבקש טען כי מעולם לא קיבל זימון לדיון, יחד עם זאת, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי זימון לישיבה ביום 14.03.2024 נמסר לידי "הנמען הרשום". טענת המבקש כי חתימתו זויפה נטענה בעלמא, לאחר יד וללא ביסוס עובדתי. המבקש לא הגיש תלונה במשטרה, לא פנה לרשות הדואר ונראה שלא עשה דבר כדי לברר מי היה הגורם אשר חתם לכאורה במקומו. לא אחת קורה כי אנשים חותמים חתימות שונות על גבי מסמכים שונים ואין הדבר מלמד אוטומטית כי המדובר בחתימה מזויפת. מצופה היה מהמבקש אשר מעלה טענות חמורות ביותר בדבר זיוף חתימתו, לפעול לבירור העניין, ותמוהה עד מאד מדוע המבקש לא עשה כן.

יתירה מזו, המדובר בבקשה להישפט אשר הוגשה על ידי המבקש עצמו, המבקש התייצב לישיבה אחת בעניינו, התיק נקבע לשמיעת ראיות לצדדים, והיה על המבקש לעקוב אחר מועדי הדיונים שנקבעים. ברור לכול כי התיק לא התנדף לחלל העולם, והמבקש לא הצביע על כל אינדיקציה לפיה עשה מאמץ כלשהו כדי לעקוב אחר מועדי הדיון בעניינו. לאור האמור, משקיימת בתיק הזמנה כדיון, ובהעדר ראיה ראשונית כלשהי התומכת בטענת המבקש בדבר זיוף חתימתו, הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקש להתייצב לדיון אשר נקבע בעניינו, ואין למבקש אלא להלין על עצמו.

בעניין זה אפנה לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאיב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.

המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה אולם לא פירט כלל את כפירתו. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. המבקש כאמור, לא פירט כלל את כפירתו, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין. לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"ד, 15 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.